

Forbundet faktisk stiller sig, og som er opregnede i Artikel 23. Og det gælder ikke mindst paa Arbejdets og Arbejderomraadet, idet jo Fredstraktaten foruden Bestemmelserne i Artikel 23 indeholder et helt Afsnit, som overgives til det mellemfolkelige fælles Arbejde, et Arbejde, under hvilket jeg mener, at de smaa Staters Indflydelse maaske i adskillige Tilfælde vil kunne blive af mindst samme Betydning som de store Staters.

Der er i Forbundspagten Artikel 1 aabnet Danmark Adgang til at træde ind i Forbundet som oprindeligt Medlem, og denne Mulighed bør efter min Mening udnyttes. Thi hvis vor Indmeldelse i Forbundet kommer mere end 2 Maaneder efter Fredstraktatens Ratifikation, det vil sige, hvis den kommer efter den 10. Marts, vil Vilkaarene for Indtrædelsen blive af mere vanskelig og betænkelig Art, end Tilfældet nu er; saa skal ikke blot $\frac{2}{3}$ af Delegeretforsamlingen give Samtykke til, at Staten kan indtræde, men saa skal vi ogsaa give virksomme Garantier for vor oprigtige Hensigt med vor Indtræden, og saa skal vi, hvad jeg anser for det mest betænelige, antage saadanne Forskrifter paa det militære Omraade, som Forbundet maatte give os. Tiden er derfor med Hensyn til denne Sags Løsning kostbar. Vi er jo ikke her paa Rigsdagen, og ganske særligt ikke her i Landstinget, forvænte med, at den høje Regering giver os god Tid til Overvejelse af vigtige Spørgsmaal. Og det har vi heller ikke faaet i dette Tilfælde, idet vi vistnok senest den 5. Marts maa afgive Meddelelse om, hvorvidt vi ønsker at tiltræde Folkeforbundet som oprindeligt Medlem eller ej. Jeg mener da, at selv om man kan have tungtvejende Betæneligheder ved Tiltræden af Folkeforbundet, saa bør dog Danmark ikke skyde denne Sag til Side som sig uvedkommende, Danmark bør ikke, selv om den absolutte Sikkerhed og Betyggelse ikke skabes ved Tiltræden af Forbundet, undlade at søge skabt for vor fremtidige Eksistens som fri Nation den Betyggelse, som det dog er muligt, at en Tiltrædelse af Folkeforbundet i nogen Grad vil give. Jeg mener derfor, at vi i Lighed med, hvad Flertallet af de Stater, der har modtaget Indbydelse til Indtræden som oprindeligt Medlem, har gjort, bør tiltræde Forbundet.

Godskesen: I Forholdet mellem Mand og Mand indenfor den enkelte Stats Rammer er det allerede forlængst lykkedes at sætte Retten i Magtens Sted. Men ander-

ledes har det indtil denne Dag forholdt sig, naar der er Spørgsmaal om Staternes Stilling indbyrdes. Vel har der i Tidens Løb udviklet sig baade en positiv og en naturlig Folkeret, og det skal med Tak erkendes, at de Bestræbelser, der i denne Retning har været udfoldede ned igennem Tiderne, er blevet fremmet meget betydeligt i vor Tid gennem den Række Overenskomster, der grupperer sig om Voldgiftsdomstolen i Haag. Men denne Tilstand, denne Retstilstand mellem Staterne, har været og er ufuldkommen, idet i meget stort Omfang Forholdet er det, at det er de Stater, der er interesserede i det paagældende Forhold, som selv skal erkende, hvad der er Ret, og ogsaa selv skal haandhæve denne Ret. Det er en Ufuldkommenhed, som til Stadighed har beredt alle Stater de største Vanskeligheder og Udgifter og med Mellemlum, saaledes som det nu er sket i de sidste Aar, den hele Verden de allerstørste Ulykker. Det er derfor ganske naturligt, at da Tanken om Folkenes Forbund kom frem, vakte den Glæde overalt i Verden, man tænkte sig, at nu skulde der oprinde en ny Æra, hvor Retten ikke længere skulde sidde i Spydstagen, hvor Ret og Retfærdighed skulde træde i Magtens Sted. Det har derfor heller ikke kunnet undgaas, at der har været følt nogen Skuffelse, da Forslaget til Overenskomst om Folkenes Forbund nu er fremkommet. Det har her som saa ofte tidligere vist sig, at selv de skønneste Tanker ikke er i Stand til paa en Studs at forandre den menneskelige Natur, at Idealerne er meget tilbøjelige til at blive i deres Himmel og meget angstelige og forsigtige med Hensyn til at stige ned paa Jorden. Der har sikkert af de interesserede Magter været arbejdet med den bedste Villie paa at virkeliggøre de skønne Tanker, paa hvilke Folkenes Forbund efter den oprindelige Mening skulde hvile, men Forholdene har været stærkere end de enkelte Magter, end de enkelte Statsmænd. Det Traktatforslag, der nu her er kommet frem, er — det vil sikkert alle være enige om — et ret afsvækket Udtryk for de oprindelige, ideale Tanker. Som særlige Mangler ved det Forslag, der nu foreligger for os, maa fremhæves for det første, at de overvundne Stater foreløbig er blevet udelukket fra Folkenes Forbund, for det andet at den store Magt Amerika hidtil har holdt sig tilbage, og for det tredje og reelle, at Voldgift ikke er blevet obligatorisk og Krig ikke udelukket.